

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 98.913 van 18 september 2001
in de zaak A. 98.356/X-9948.**

In zake : de vereniging der mede-eigenaars van de residentie
LEYSTERDAEL, secties A, B, C, F en G,
die woonplaats kiest bij
Advocaat H. DE LOOSE,
kantoor houdende te 8310 SINT-KRUIS,
Puienbroeklaan 33

tegen :

1. de stad BRUGGE,
2. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

tussenkommende partij :

Eric DE BACKER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. VROMBAUT,
kantoor houdende te 8000 BRUGGE,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de vereniging der mede-eigenaars van de residentie Leysterdael, secties A, B, C, F en G, op 13 december 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 21 april 2000 van het college van burgemeester en schepenen van de stad BRUGGE waarbij aan de Eric DE BACKER de vergunning wordt verleend voor het verbouwen van een rijwoning en bouwen van een autobergplaats op een perceel gelegen te Brugge, Vrijheidsstraat 22, kadastraal bekend, Sectie C, nr. 24x8;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 16 augustus 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 september 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat H. DE LOOSE, die verschijnt voor de verzoekende partij, van Adviseur C. PAUWELS, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, van Advocaat M. BRUGGEMAN die, loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de tweede verwerende partij, en van Advocaat E. BÖTING die, loco Advocaat A. VROMBAUT verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Eric DE BACKER met een verzoekschrift van 4 januari 2001 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat er grond is om het verzoek in te willigen;

Overwegende dat de verzoekende partij op 23 januari 2001 en op 5 februari 2001 een "memorie" heeft ingediend; dat het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot regeling van de rechtspleging in het kort geding voor de Raad van State niet voorziet in de mogelijkheid zulke stukken in te dienen; dat die stukken om die reden uit de debatten moeten worden geweerd;

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

Op 7 juli 1999 diende Eric DE BACKER een bouwaanvraag in tot het verbouwen van een rijwoning en het bouwen van een autobergplaats op een terrein gelegen te Brugge, Vrijheidsstraat, 22.

Betreffend perceel is volgens het gewestplan Brugge-Oostkust, vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 april 1977, gelegen in woongebied. Het is

eveneens gelegen in een volgens het bij koninklijk besluit van 27 oktober 1958 goedgekeurd “A.P.A. Assebroek” aangeduide woonzone. Het is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of binnen de grenzen van een goedgekeurde en niet vervallen verkaveling.

De Residentie Leysterdael is gelegen op de aanpalende gronden.

Op 7 maart 2000 verleende de gemachtigde ambtenaar een gunstig advies.

Op 21 april 2000 verleende het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge de thans bestreden beslissing.

Overwegende dat de vordering tot schorsing een accessorium is van het annulatieberoep en daaraan ondergeschikt is; dat zij slechts zal worden toegewezen als het annulatieberoep (op het eerste gezicht) ontvankelijk lijkt;

Overwegende dat het beroep gericht is tegen een bouwvergunning die werd afgegeven bij beslissing van 21 april 2000; dat het verzoekschrift op 13 december 2000 werd ingediend;

Overwegende dat de verzoekende partij desbetreffende het volgende stelt :

“De thans bestreden bouwvergunning werd aan verzoekster medegedeeld bij schrijven van 17.10.2000. Rekening houdend met de bijeenroeping van de beheerraad en de bijzondere algemene vergaderingen teneinde de nodige toelating tot procederen te bekomen, is de vordering tot schorsing tijdig aanhangig gemaakt”;

Overwegende dat de eerste verwerende partij een exceptie van niet-ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing opwerpt :

“Uit het eigen feitenrelaas van de verzoekende partij in haar verzoekschrift, blijkt met zekerheid dat zij reeds veel langer dan 60 dagen vóór de effectieve indiening van het verzoekschrift (13 december 2000) op de hoogte was van de nu alsnog bestreden bouwvergunning van 21 april 2000. Het verzoekschrift wijst op uiterlijk begin september 2000 (zie onderdelen F-G-H op p. 2).

Het feit dat zij de bouwvergunning pas geheel onder ogen zou gekregen hebben op 17 oktober 2000, in het kader van een burgerlijke procedure met dhr. DE BACKER, neemt niet weg dat zij er veel eerder van op de hoogte was, en veel eerder diligent handelend daaromtrent navraag had kunnen en moeten doen bij het stadsbestuur met het oog op gebeurlijk beroep bij Uw Raad. Eens op de hoogte van het feit van de vergunning, had de verzoekende partij actief

nadere inlichtingen/gegevens moeten vragen, hetgeen zij in casu overduidelijk niet heeft gedaan. De verzoekende partij kan niet door haar eigen nalaten of niet-diligent handelen het tijdstip uitstellen waarop zij de bouwvergunning in zijn geheel inziet, om zich daarna op dat zelf gecreëerde tijdstip van effectieve kennisname te baseren als vertrekpunt van de termijn voor het instellen van haar beroep bij Uw Raad.

Op basis van de eigen feitengegevens van de verzoekende partij omtrent haar kennisname en haar mogelijkheid tot kennisname van de bestreden bouwvergunning, dient het verzoekschrift *ratione temporis* onontvankelijk verklaard te worden.

(...).”;

Overwegende dat zij daarin gevolgd wordt door de tweede verwerende partij die stelt dat :

“Het is nochtans aan verzoekende partij om in het verzoekschrift duidelijk aan te tonen aan de hand van concrete gegevens dat hun schijnbaar laattijdig beroep binnen de termijn van zestig dagen na hun kennisname van de bestreden beslissing werd ingesteld. De bewering dat pas een afschrift van het bestreden besluit werd ontvangen op 17 oktober 2000, laat geen ernstig onderzoek toe van de tijdigheid van het instellen van de vordering door verzoekende partij. De vordering dient bijgevolg als laattijdig te worden afgewezen”;

Overwegende dat de tussenkomende partij stelt dat de schorsingsvordering kennelijk onontvankelijk is *ratione temporis*, omdat de verzoekende partij meer dan zestig dagen vóór het instellen van het beroep heeft kunnen kennis nemen van de bestreden beslissing;

Overwegende dat luidens artikel 4 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State, de beroepen tot nietigverklaring, verjaren zestig dagen nadat de bestreden akten, reglementen of beslissingen werden bekendgemaakt of betekend; dat indien deze noch bekendgemaakt noch betekend dienen te worden, de termijn ingaat met de dag waarop verzoeker er kennis heeft van gehad; dat bouw- en verkavelingsvergunningen niet aan derden belanghebbenden betekend dienen te worden; dat zij evenmin dienen te worden bekendgemaakt; dat voor derden belanghebbenden de verjaringstermijn slechts ingaat vanaf de kennisneming van de vergunning; dat het echter niet in de macht van een potentiële verzoeker mag liggen de aanvangsdatum van de beroepstermijn willekeurig te verschuiven, zodat de rechtsgeldigheid en het voortbestaan van een bestuurshandeling buiten het weten, zowel van de overheid van wie zij uitgaat, als van alle andere belanghebbenden, in het ongewisse wordt gehouden, met alle nadelige gevolgen vandien; dat een evenwichtige bescherming van zowel de belangen van de vergunninghouder als van

deze van derden noodzakelijk is; dat daarom degene die zich benadeeld acht door een bouw- of verkavelingsvergunning en die het bestaan van die vergunning moet vermoeden, binnen een redelijke termijn het recht moet uitoefenen, dat hem geboden wordt door artikel 2 van het koninklijk besluit van 22 oktober 1971 tot uitvoering van artikel 63 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, gewijzigd bij de wetten van 22 april 1970 en 22 december 1970, dat van kracht blijft op grond van artikel 200 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, naar luid waarvan derden-belanghebbenden gedurende ten minste twee dagen per week, door de gemeentebesturen te bepalen, op het gemeentehuis inzage kunnen nemen van de inhoud van de afgegeven bouw- en verkavelingsvergunningen;

Overwegende dat de tussenkomende partij een aangetekend schrijven van 6 september 2000, uitgaande van de verzoekende partij neerlegt; dat daarin wordt gezegd :

“Op vrijdag 1 september 2000 werd door U aan de achteruitgang van de woning gelegen te Vrijheidsstraat 22 de haag verwijderd die uw eigendom scheidt met de Jan Moritoenstraat van de Vereniging der mede-eigenaars van de Residentie Leysterdael.

Het zou blijkbaar de bedoeling zijn om aldaar een garage te bouwen die uitgaat op de Jan Moritoenstraat.

Naar ik verneem zou U beschikken over een bouwvergunning voor het bouwen van dergelijke garage. Deze bouwvergunning zou evenwel gebaseerd zijn op een nog niet goedgekeurd bijzonder plan van aanleg. Om die reden zou de bouwvergunning nietig zijn.

(...)”;

Overwegende dat daaruit moet worden afgeleid dat de verzoekende partij toen reeds kennis had van het bestaan van een bouwvergunning; dat zij bovendien toegeeft dat zij wist dat een haag was verwijderd, hetgeen kon worden beschouwd als een aanvang van de werken; dat uit het dossier niet blijkt dat de verzoekende partij gebruikt heeft gemaakt van haar inzagerecht; dat zij, zoals in het verzoekschrift wordt aangegeven, de mededeling bij brief van 17 oktober 2000 heeft afgewacht vooraleer enig initiatief te nemen om de vordering in te stellen, wat uiteindelijk gebeurde op 13 december 2000;

Overwegende dat de verzoekende partij dus meer dan 60 dagen vóór de indiening van de schorsingsvordering kennis had kunnen nemen van de bestreden bouwvergunning;

Overwegende dat de door de verzoekende partij ingeroepen omstandigheden (bijeenroepen beheerraad en algemene vergadering) niet als overmacht kunnen worden beschouwd;

Overwegende dat de vordering laattijdig werd ingesteld,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Eric DE BACKER in de vordering tot schorsing wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien september tweeduizendeen, door :

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

E. BREWAEYS.